

و خردمند بُن خویشتن گمارند تا عیبهای آنان را بازنمایند و در صلاح آن چاره اند یشنند

یکی از بیچارگیهای صاحبان حاه این است که بیشتر به همنشینان چاپلوس و طمع کاری دچارند که برای خوشنودی آنان کمتر بدی هایشان را بزبان آرند بلکه در نهان کردن آن کوشش میکنند باکه زشتی های آنان را بسورت خوبی جلوه دهند - تقریباً بر این حق ناشناسان که درهای نیکبختی و فرهی را بروی آنان بسته اند همه میدانیم که حق تابع و پند بر گوشها بسی گران و سندگین است و هر گاه پند دهنده‌گان با درشتی و زبری پندی دهنده بذیر فقط آن دشوار تر خواهد بود بلکه از آن آزرده شوند و دیگر پیرامون اینکونه مردمان نگردد . پس بر پند ده است که با گفتارهای شیرین و دل پسند از تلبخی نصیحت خود بکاهد تا بذیر فتن آن برای دگران سبک و آسان گردد

پرسش کافی و مطالعات فرنگی

دسته از مردم در نظر یات و کردار و رفتار خود بقدرتی خشک و سخنمند که با هیچ تیشه و تبری نمیتوان در آنها اندک تغییری داد . و دسته هم بقدرتی نرم و سیممند که مانند آب در هر ظرفی در آینه بشکل او شوند .

در پیش یکی چنان اظهار زهد و تقوی کند که تو گوئی بالک دل تر از او در دنیا نیست و در جای دیگر همین هارا میخسند میکنند و بعقاید و افکار آنها بخند زند . چنانکه خدا در باره اینان فرموده (هنگا) یکه اهل ایمان را به بینند گویند که ما اهل ایمانیم و چون با

دوستان (شیاطین) خود نشینند گویند که ما با شما همیم - سوره آر ۱۴ (۱۴)

اینان مردمیند این وقت که همچون بوقلمون در هر جائی
برنگی در آیند و هر وقتی بشکلی و حز پیروی خواهش و میل مردم
عقیده و مسلکی ندارند. همه رنگی این گونه مردم در کارهای دین
و دنیا بسیار است که برای نمونه یک مثال میاوریم

دیر زمانی بود که لباس روحانیت در نظرها قیمتی داشت و مردم
آن با نظر اهمیت مینگریستند. این بود که بسیاری از مردمان مال
طلب و جاه خواه برای غرض های گوناگون باین لباس در آمدند
و مردم هم چون دین و روحانیت را باین لباس میشناسانند و بد رفتاری
های ایناز را دیدند نسبت آن بدین شدند. اکنون کار نداریم به
اینکه چه نتیجه هایی از این کار پیدا شد زیرا هر چه بود تا اندازه
دست اینان از این خود نهایی های بی نتیجه گوتا شد

امروز هم که وزارت معارف برای میصلین کنونی و اعضاء
معارف لباس مخصوصی معین کرد باز دسته از همین عزیزان بیجهت
چون این لباس را محترم دیدند فوراً باین شکل درآمدند و در نتیجه
چنانکه در چرائی اینماه خواندیم دولت را مجبور نمودند از آنها جلو
گیری نمایند

درست است که دین و قانون طبیعت برای کسی لباس معینی
درست نگردد ولی همین که چیزی نشانه و علامت برای معنایی شد
اگر کسی آنرا درغیر مورد خود بکار برد خیانت و تقلب است.
چنانکه الفاظ ذاتاً دارای معنای معینی نیستند ولی هنگامیکه در یک معنایی
استعمال شد اگر کسی آنرا در غیر مورد خود بکار برد دروغ یا